

Rhodos 2013 Deel 2

De eetzaal heeft twee buffetten, een toetjesbuffet en ook nog een apart gedeelte waar twee koks de specialiteit van de dag maken bij de lunch zowel als bij het diner. Je kan opscheppen zoveel je wilt en er is ook nog een apart gedeelte waar je wijn, jus d'orange e.d. kan inschenken.

Wij beginnen meestal met jus d'orange (bij het ontbijt) en bij de lunch en avondeten neem ik een glas wijn. In tegenstelling tot de optrekjes in het

park zelf is de wijn goed te drinken, alleen ijskoud. Links van de buffetten is het warme gedeelte met een soort nasi goreng, spaghetti, vlees, vis en dergelijke, de rechterkant is een overvloed aan allerlei soorten groenten. Voor het eerst ontdek ik gevulde groene pepers met kaas gevuld waar ik dol op ben.

Als toetje neem de ik de overheerlijke

Griekse yoghurt die in twee soorten wordt aangeboden, de een met krenten en rozijnen, de andere blanco.

Peter, gek op toetjes, komt met een bord volgeladen aan tafel.

De generalissimo, zo noem ik de chef protocol, is klein en gezet en wijst ons persoonlijk ons tafeltje evenals de andere gasten. Zijn spiedende ogen houden alles in de gaten. Tussentijd geeft hij de kelners, zowel mannelijk al vrouwelijk, flink op hun donder wanneer ze van een tafel niet op tijd een gebruikt bord weghalen of een tafel afruimen en opnieuw dekken.

Met kalimera (goede morgen) worden wij begroet, zowel door generalissimo, die mij een hand geeft en kelners.

Het is een hele organisatie om plus minus 500 gasten van eten te voorzien.

Aan het begin van de eetzaal staat ook een keurig geklede dame die toeziet of iedereen behoorlijk is gekleed en of er nog tafels beschikbaar zijn.

Saillant detail: Peter is enige dagen later de toegang geweigerd, omdat hij met een mouwloze T-shirt naar binnen wil. Ik mag wel alvast gaan, maar ik blijf buiten de

eetzaal toch op hem wachten.
Jullie begrijpen dat ik haast niet kan eten, zo gelachen heb ik.

Wij nemen het er vandaag goed van, want gisteren, de reisdag, zijn wij met een lege maag naar bed gegaan en min of meer aangeschoten in bed gedoken.

In onze nieuw onderkomen, richt ik de kamer in zoals thuis. In de kamer is een grote kledingkast en ik verdeel de kleding zoals ik gewend ben. Bij de verhuizing hebben wij stiekem wat extra kledinghangers meegenomen uit de verguisde kamer. Nu heb een stapel bloesjes, allemaal met korte mouw, maar haast geen lange broeken meegenomen. Alleen de spijkerbroek die ik bij vertrek aanheb, hangt er zielig alleen bij. Wel één witte katoenen driekwart broek en één T-shirt met lange mouw. Overdag is het lekker warm, maar de avonden koelen snel af en ik heb het toch al gauw koud en verlang naar een warme kruik die ik niet bij me heb.

Op de benedenverdieping twee eenpersoons bedden en de badkamer en via een wenteltrap een groot tweepersoons bed. Beneden maak ik mijn kopi tubruk en ga daarmee op ons terras zitten totdat Peter wakker wordt en ik een kopi tubruk voor hem maak.

We gaan de achterkant van het hotel complex bekijken. Via een tuin nog een eetzaal en dan een groot zwembad met twee duikslurven, een open en dicht gedeelte. Via een brug over het zwembad een betegeld terrein met een 'optrek' waar ook gratis drankjes kunnen worden gehaald. Er omheen staan prachtige ligbedden, anders dan die bij zee. Daarnaast een half open gebouw met stoelen en tafels vlak bij zee. Daar kan men ook drankjes halen en kleine hapjes en wat voor kinderen natuurlijk fijn is, ook ijs. Daartussen in een soort open terrein waar – achteraf blijkt – de meeste activiteiten zich afspelen.

Dan het kiezelstrand en de zee waarin ook grote keien zijn en vele ligbedden met en zonder parasol.

Na de lunch besluiten wij een siësta te nemen, want wij zijn toch wel knap moe na alle commotie van gisteren.

Om 18.00 uur hebben wij een bijeenkomst met de reisleidster. Wij blijken overigens de enige Nederlanders te zijn die gisteren zijn gearriveerd. Nadat wij onze grieven hebben gespuid en zij ons geduldig heeft aangehoord op een enkele opmerking na. Zij beperkt zich tot 'wat fijn dat jullie een andere kamer hebben gekregen'. Zij wordt pas actief wanneer Peter informeert over het huren van een auto.

Folders worden tevoorschijn gehaald en ze is een en al behulpzaam met op een wegenkaart de mooiste bezienswaardigheden aan te kruisen. Ons hotel ligt nabij het plaatsje Tholos.

Zelf hebben wij thuis al een boek gehaald over Rhodos. Peter huurt voor drie dagen een auto waarvan 1 dag gratis. Wij willen wel meer zien dan alleen hotel, zon en strand.

Het merendeel van de gasten in het hotel komen van het Oostblok. Verder ook veel Fransen en een paar Engelsen.

Rhodos is maar 90 km groot en het lijkt ons leuk de verstilde dorpjes op te zoeken, behalve natuurlijk het uitgesproken toeristisch gedeelte.

Na het diner gaan wij bij half open terras aan zee wat drinken. De drank halen wij bij het optrekje, zoals wij gisterenavond hebben gedaan.

De drank wordt geschonken in plastic bekken, maar behalve barstoelen die veel te hoog voor mij zijn, staan er wel asbakken. We nemen onze drank mee naar het half open gebouw waar beslist niet gerookt mag worden. Er is daar ook een toilet, maar die is te smerig voor woorden. Maar ja, wanneer de nood het hoogst is, ga ik toch een kijkje nemen. Ik ben toch een lichtgewicht en hang altijd boven de toiletpot, maar wanneer ik met een zelf meegenomen tissue - botol cebok isterniet - het toilet wil doortrekken, dondert de hele bovenklep er zowat af.

In Griekenland zijn er nog minder rokers dan bij ons lijkt het wel. Zal dat komen door de prijs (€ 3,80)? Een kapitaal voor de Grieken, maar voor ons Nederlanders wel voordelig. De rokers zijn vooral de buitenlandse gasten.

In het hotel is er een soort warenhuis waar wij drinkwater en sigaretten hebben gekocht. Ze hebben een hele voorraad aan andere artikelen. Daarnaast, vlak bij de balie een juwelierszaak en naar de eetzaal toe, een dure kledingszaak waar ook hele mooie schoenen te koop zijn.

Voor een afzakkertje, gaan we naar de voorkant van het hotel waar ook leuke zitjes zijn onder een olijfboom. Heel idyllisch, zo samen op één bankje.

Peter heeft nog getracht met Wifi wat te verzenden op Facebook.

De eerste nacht in onze nieuwe kamer is een rampenfonds. Er is slechts één bovenlaken. In de kledingkast op de begane grond vinden wij een deken die muf ruikt. Niet dat het koud is, maar ik vind het heerlijk om toch iets over mijn schouders te hebben. Over de twee terrasstoelen buiten laten wij die luchten. Ook vinden wij nog meer kussens, zodat ik er één als guling kan gebruiken. Zonder guling slaap ik toch niet helemaal lekker.

Voor zover mogelijk genieten wij van de zwoele avond buiten op ons terras. Een plastic beker heb ik gevuld met water om als asbak te dienen. Een boompje vlakbij buigt met de wind mee. In de verte horen wij de branding van de zee.

Wordt vervolgd.

Mila Boom-Schenkhuisen

